

LAIVAS

No. 16. Metai VII

Baland-April 16, 1927

LTSR valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

VELYKŲ ŠVENTĖ.

L e k c i j a .

E v a n g e l i j a .

I KOR. 5, 7-9.

MORK. 16, 1-7.

BROLIAI, Išvalykite senąjį raugą, kad butumėte naujas imaišymas, taip kaip jus ir esate nerauginti. Juk mūsų velykinis avinėlis Kristus jau paaukotas. Taigi, švenkime šventes ne senu raugu, ne piktenybės ir nodorybės raugu, bet nerauginta tikrybės ir tiesos duona.

ANUO metu: Marija Magdelena, Marija Jokubo motina ir Salome nusipirko kvėpalų, kad atėjusios pateptų Jėzų. Labai anksti, pirmą savaitės dieną jos atėjo pas kapą, saulei jau užtekėjus. Jos kalbėjosi tarp savęs: Kas mums atris akmenį nuo kapo angos? Bet pažvelgusios pamatė akmenį atristą; buvo gi jis labai didelis. Įėjusios į kapą jos pamatė jaunikaitį, sėdintį dešinėje pusėje, apvilktą baltu drabužiu, ir nusigando. Jis joms tarė: Nenusigąskite, jus ieškote Jėzaus Nazareno, kurs buvo prikaltas ant kryžiaus; jis atsikėlė, jo nėra čionai; štai vieta, kame jį buvo padėję. Bet eikite, pasakykite jo mokytinėms, ir Petruį, kad jis eina pirm į Galilėją; tenai jį matysite, kaip jis yra jums sakęs.

Sveiki, Sulaukę Šventų Velykų!

Kristus Kēlēs! Aleliuja!

Prisikēlimas.

Didēji Velykų šventē primena mums pačią maloniausią musų likimo reiškini, butent, amžinājį gyvenimā nors “Žmogui yra skirta vienā kartā mirti” (Žyd. 9, 27). Tai bausmēs ištarmē už nuodēmę. Žmogus visā savo gyvenimā vargēs, skurdēs, užbaigia tā savo ašarų pakalnėje kelionē didžiausia šio gyvenimo nelaimē — mirtimi. Bet, ačiu Dievo gailestingumui, toji mirtis atdaro žmogui amžinos laimēs gyvenimā. Žmogus miršta, bet ne amžinai. Ateis laikas, kuomet jisai prisikels iš numirusiū, kad gyventų amžinai danguje.

Prisikēlimas iš numirusiū yra antprigimtinis reiškiny. Jokia žemiška galybē nesulaikys žmogaus nuo mirties; jokia žemiška galybē neprikels jo iš numirusiū. Žmogus yra gamtos viešpats. Jisai gamtā užkariavo ir jos jēgas suvaldē. Dabar tas jēgas jisai išnaudoja savo buvio pagerinimui. Jisai užviešpatavo jurių gelmēs ir debesų viršunēs; ištyrē žemēs sluogsnius ir jūjų sudētį; jisai dangaus žaibus įkinkē į įvairias jēgos mašinas. Savo buvį žymiai pagerino. Bet, deja. Tuo pagerintu buviu neilgai tegali naudotis. Mirtis pakerta jo gyvybę. Visos pastangos prailginti žmogaus gyvenimā nedavē dideliū vaisiū.

Prisikēlimas iš numirusiū tegalimas vien su Dievo pagalba. Kristus buvo Dievas. Todel jisai ir prisikēlē iš numirusiū, nežiurint visų kliučių ir atsargumų, kurių ėmēsi žydai, kad jisai neprisikeltų. Kristaus prisikēlimas nedavē

jiems ramybēs. Todel jie nuvykē pas Pilotą, prašē jo sargybos, kad Kristaus kapas butų pilnoje apsaugoje. Jeigu Pilotas butų davēs savo sargybā, tai žydai butų sakē, kad Romos kareiviai buvo papirkti ir Kristaus kunas, jiems leidžiant, išvogtas. Bet Pilotas jiems atsakē: “Jūs turite sargybā; eikite, sergēkite, kaip mokate. Ir jie nuėjo ir, padēję antspaudā ant akmens, apstatē kapā sargais.” (Mat. 27, 65-66). Tokiu budu, žydų vyresnieji patys buvo Kristaus prisikēlimo liudytojai.

Žydai sunaudojo savo visā atsargumā. Jie įsakē ant kapo užstatyti didelį akmenį, kurį ir keletas vyrų nepajėgtų nuimti. Kuomet dievobaimingos moters Velykų ryte skubinosi prie Išganytojo kapo, jos kalbėjosi tarp savęs: “Kas mums atris akmenį nuo kapo angos” (Mat. 16, 3). Viršiausios tarybos atstovai uždėjo ant to akmens savo antspaudas ir pristatē savo ištikimā sargybā, kuri budētų dieną ir naktį. Ką jie didžiausiu stropumu taip saugojo? Ar gyvā, narsų milžinā? Ne, mirusio žmogaus lavonā! Kuomet nakties metu žydai ruošēsi Kristų gyvā suimti, jie pasiuntē Judā, kuris, pasiēmęs burį nuo vyresniūjų ir nuo parisiejū tarnū, (Jon. 18, 3), išvyko į Alyvų daržā. Dabar jie siunčia savo kariuomenę, kuri sergētų jo kapā. Kas per priežastis tō begalinio atsargumo ir tos didelēs jų baimēs? Žydai patys į tai duoda mums atsaky-

mą: “Mes atsiminēm, kad tas suvedžiotojas dar gyvās tebebudamas sakē: “Po triju dienu aš prisikelsiu”. (Mat. 27, 63). Krīstaus iš numirusių prisikēlimas buvo jū vienatinis rupestis.

Keista. Jeigu žydai tvirtino, kad Kristus yra suvedžiotojas ir kad Jo prisikēlimo skelbimas tėra tiktai sapnas, tai ko čia taip nugastauti, kad Jisai galīs prisikelti? Tegu Jisai savo kape ir supuva. Kam Juo taip rupintis! Greičiausia, kad žydai nebuvo tikri savo žodžių — o jeigu jisai prisikeltų! Kas bus tuomet? Tuomet nē visa žydų tauta, nē kariuomenē Jo nesulaikytų. Jeigu Jisai gali prisikelti iš numirusių, tai Jisai yra Dievas, Kurio nē akmuo, nē atspauda, nē ginklai, nē kariuomenē nesulaikys. Pateisinti savo stropumą žydai sako biją, kad mokiniai Jo nepavogbėgiojo į visas puses pasilsėti? Jeigu tų. Ar tie bailiai, kurie anoje naktyje išjė butų ir pavogę, ką jie butų darę su pūstančiu kunu? Nejaugi tie mokiniai, kuriems Kristus prižadėjo su Juo viešpatauti, dabar apvilti rupintūsi Jo žlugusia garbe? Aišku, kad Kristaus mirtis sugriovė visas mokinių ateities skaisčias viltis ir jie jautė, kad visa su Jo mirtimi baigta.

Tik štai trečioje dienoje atvyksta sargyba pas vyresnius tarybos narius ir praneša jiems nepaprastą įvykį kaip “pasidarė didis žemės drebėjimas; nes Viešpaties angelas nužengė iš dangaus, prisitartinęs nurito akmenį ir ant jo atsisėdo. Jo pažvelgimas buvo kaip žaibas, ir jo drabužiai kaip sniegas. Dėliai jo baisumo sargai nusigando ir pasidarė kaip numirę”. (Mat. 28, 2-4).

Šita žinia pergandino tarybos narius. Kas reikėjo daryti, kad apsaugoti sava garbė, kad nesukelti prieš save minios ir kartais nepalydėti gyvybės? Jie tuojau susirinko pasitarti kas reikia daryti, kad išvengtų visų nemalonumų, gal ir nelaimių. Ką gi jie daro? Jie susirinkę ir pasitarę, davė kareiviams daug pinigų, sakydami: “Sakykite, kad Jo mokiniai atėjo naktį ir jį pavogė, mums bemiegant”. (Mat. 28, 12-13). Pinigai geras daiktas, bet kas bus, kuomet karinė valdžia sužinos, kad sargybos kareiviai miegojo? Tuomet gali įvykti karo teismas — ir žinoma ištarmė — mirtis. Bet žydų vyresnieji juos užtikrino. “Ir jei apie tai (kad jus miegojote) išgirstų valdovas, mes jį pertikrinsime ir apsaugosime jus nuo pavojaus. Taigi, jie ėmę pinigus padarė, kaip buvo pamokinti; ir tas gandas prasiplatino pas žydus iki šiai dienai”. (Mat. 28, 14-15).

Išrodo labai nerimta, net juokinga naudotis miegančiais liudytojais. Jeigu kareiviai saugojo, tai kodel leido išvogti? Jeigu jie miegojo, tai kaip galėjo žinoti, kad mokiniai Jį išvogė? Jeigu tikri mokiniai butų vogę, jiems reikėjo įsibriauti pro sargybą, nuristi didysis akmuo nuo kapo angos, išnešti lavonas ir vėl nugalėti sargybą. Tie mokiniai, kurie užvakar persigando vyresniųjų tarnų, šandie jau nugalai ginkluotus kareivius? Ką kas gali manyti, kad kareiviai miegojo. Ypatingas įvykis — stauga sumiega visi kareiviai, negirdėdami nē mažiausio aplink save judėjimo ir bildesio ramios nakties metu. Kas gali tikėti tokiai pasakai?

Kareiviai, sakysime, pranešė vyre-

sniesiems, kad mokiniai nakties metu išvogė kuną. Ir tie vyresnieji, kurie savo visišku stropumu norėjo sunaikinti Kristaus atmintį žmonėse, nieko nėsakė sargybai, neišpildžiusiai sau pasakirtos svarbiausios užduoties? Kas tenka manyti apie mokinių likimą? Juk jie tokiu budu peržengė aukštosios tarybos nuosprendį — sulaužė jos antspaudą, apgavo jų sargybą ir paniekino pačios tarybos garbę. Kodel toji taryba jų nesuėmė, kodel nenubaudė? Kam dėti antspaudą ir sargybą, jeigu nejieškoti prasikaltėlių, laužančių tuos įsakymus? Ir štai, kuomet jų visos pastangos sunaikintos, jie tyli tartum nieko neįvykę.

Žydai gali pirkti kareivius, gali tylėti ausis suglaudę, bet jie negali sulaikyti Kristaus mokinių, skelbiančių linksmą žinią; jie negali savo melais perfikrinti sveiką protą ir suardyti viso pasaulio žmonijos tikėjimą. Mokiniai skelbė Kristaus prisikėlimą, viso pasaulio tautos jiems įtikėjo ir išpažino jį Mokytoją savo Dievu ir Išganytoju. "Apaštalai su didele galia liudijo apie mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus atsikėlimą, ir didelė malonė buvo juose visuose." (APD. 4, 33). Kaip jie būtų tai darę, jeigu patys būtų išvogę Mokytojo lavoną? Kokią naudą ir atlyginimą jie būtų turėję iš mirusio Mokytojo? Jeigu Jisai nebūtų prisikėlęs jie galėjo būti tikri, kad juos suvedžiojo. Visos gerybės — Jo sugrįžimas, nuolatinė pagalba, amžinoji linksmybė dangaus karalijoje — būtų viena ištisa pasaka. Ir jeigu jiems jau nieko neliko laukti iš Jo gero, kaip

jie galėjo būti tokiais neišmintingais, kad skelbtų melagingas žinias suvedžiotojo naudai, tuo pačiu kęsti iš savo tautos neapykantą, persekiojimus, kančias ir mirtį?

Kaip jie būtų galėję skelbti prisikėlimą, jeigu patys nebūtų įtikėję? Iš pradžių jie patys nefikėjo ir ilgai nenorėjo tikėti iki kol savo akimis Jo nepamatė. Tos žinios pasirodė jiems lyg tuščios pasakos, ir jie joms netikėjo. (Luk. 24, 11). Petras, kaip paprastai uolus ir staigus, iš žingeidumo nubėgo pas Mokytojo kapą. Jį pasekė ir Jonas. Kiti mokiniai taip mažai tetikėjo, kad visai nėjo nė žiūrėti. Tamas net netikėjo tuomet, kada visi mokiniai jam sakė patys matę prisikėlusi, Mokytoją. Bet vėliau jie visi, be jokių išimčių, išsiskirstė po visą pasaulį, skelbdami tautos Kristaus prisikėlimą. Petras Romoje, Tamas Indijoje, Paulius Atėnuose skelbė tą prisikėlimo žinią ir Prisikėlusiojo mokslą ir jų klausė valstybių valdovai, aukštųjų mokyklų išminčiai — klausė ir jiems įtikėjo. Ir šandie tiki.

Švęsdami savo tikėjimo giliausią paslaptį ir linksmausią reiškinių, mes galime džiaugtis mums suteikta laime. Tiesa, mes nematėme prisikėlusio Išganytojo ir negirdėjome Jo išgainingų pamokinių, bet mes tikime tuo gyvu tikėjimu, kuris randasi mūsų širdyse, pagimdytas mūsų proto šviesa ir suteiktas mums Išganytojo malone: "Palaiminti, kurie nematė ir tikėjo". (Jon. 20, 29). Tesiveržia iš mūsų krutinių tikrojo tikėjimo malda, pradedama ir baigiama džiaugsmo skausmu. — Aleliuja. J. N.

Tretininkų Žinios.

Šv. Pranciškus ir Tretininkų Santvarka.

Šių metų rugpiučio 1 dieną iškilmingai prasidėjo šv. Pranciškaus Jubiliejus. Suskambodami pasauliui tą linksmą žinią, kad visi pagalvotų apie šių metų reikšmę. Ypač iškilmingai buvo pradėtas ir yra švenčiamas šis Jubiliejus šv. Pranciškaus tėvynė — Asyžiuje. Čia minių minios žmonių keliauja šiais metais, kad pasinaudotų Dievo malonių versmė, kuri teka mūsų Šventojo dėka.

Pažvelgus į praeitį, prieš 700 m., matome Asyžiuje im parze-kvailį, iš kurio juokės Asyžiaus gatvių vaikai. Matome kokį tai žmogų, suvargusį kunu, bet galingą dvasia, kuriam buvo avinėlis brolelis, bitutė — seselė. Tas žmogelis visų apleistas, paniekintas aimanavo, kau svetimas mano broliams ir svetimas visiems, bet širdyje džiaugdamasis snibždėjo: "Aš libet Tau, o Dieve, trokštu buti kuo artimiausias". Taip tada jo žmonės nesusprato, nepažino. Bet šiandieną jis traukte traukia žmonių širdis prie savęs. Tebunie jam garbė ir padėka.

Ne vėkai apie jį ir šiandien yra kalbama bažnyčiose, laikraščiuose.

Čia randame ir šv. Tėvo Pijaus XI-to encikliką, kurioje kelia aikštėn šventojo gyvenimą, darbus. Šv. Tėvas išreiškia didelį susirupinimą Kristaus Bažnyčios atgaivinimu, kokia ji buvo šv. Pranciškaus laikais. Pijaus XI-to **noras pasireiškė** toks pat, koks buvo Leono XIII-to, butent: "Aš noriu, kad visi krikščionys būtų tretininkai". Šv. Tėvas Benediktas XV raginte ragina tą Leono XIII-to norą įvykinti. Šventasis Tėvas Pijus XI-tas karštai maldauja kunigus, kad jie skelbtų ir aiškintų žmonėms, kas yra ta Tretininkų Santvarka, kaip labai ją reikia vertinti, kokią gausybę malonių tretininkai semia.

"Kurie dar nėra prisidėję prie Tretininkų Santvarkos, tegu Jusų raginami, šiais metais, įsirašo į tą garbingą kariuomenę. Kuriems

tą padaryti amžius dar neleidžia, tie tegu užsirašo kandidatais, juostelės nešiotojais, kad jau nuo mažumės priprastų prie tos šventos tarnybos.

Dabar prisiminkime trumpai, kas yra šv. Pranciškus tretininkams ir koks jo nuopelnas Bažnyčiai už įsteigimą tretininkų.

Tretininkai mato šv. Pranciškūje savo įkurėją ir užtarėją.

Prasliankus 9 metams nuo įsteigimo Tretininkų Santvarkos, šv. Pranciškus manė prasišalinti nuo pasaulio triukšmo ir eiti į ramią, niekam nekliudomą vietelę, kad ten galėtų laisvai su Dievu kalbėtis. Jis taip galvojo: "Kai aš meldžiuos, tai aš renku turtus del savęs, o kai aš sakau pamokslus, tai kiti renka, o aš barstau ir Dievas tik žino, ar bus kokia nau-da?" Savo abejonės Pranciškus išreiškė broliui Masėjui ir liepė jam nueiti pas kitą brolių ir pas šv. Kliarą, kad jie jam padėtų savo malda ir patarimu.

Brolis Masėjus nuėjęs pas juos taip maždaug užklausė: "Kas Pranciškui naudingiau yra: melstis ar pamokslus sakyti". Sugrįžęs brolis Masėjus, išreiškė jų mintį Pranciškui, kad jie sužinoję iš Dievo, juk daugiau reikia rupintis sakyti pamokslus ir traukti žmones prie Dievo, negu vien melstis. Mat, meldamosi vienas del savęs naudojasi, o sakydamas pamokslus minių minias patraukia prie Dievo.

Šv. Pranciškus mielai su tuo sutiko. Greitai ėmėsi darbo. Pasiėmęs brolių Masėjų ir brolių Angelą, leidosi į pasaulį, trokšdamas išpildyti Dievo valią. Priėjęs Karnerio miestelį, apsisustojo. Ten jo gyvenimo pavyzdys ir maloni išvaizda patraukė žmonių minias. Jo žodžius sekė darbai, kuriuos diktavo širdis. Basas, sulysęs, virve persijuosęs, akydamas pamokslus, grūdino žmones. Jis mokėjo prisitaikinti prie mokytojų ir prie prasėiokėlių. Kiekvienas, kas klausė jo pamokslų, buvo sužavėtas, nes kalbėjo apie tikrą gyvenimą, kalbėjo iš širdies.

(Bus daugiau).

Nekaltas Kankinys.

(Tešiny).

Vis delto dvasios buvo tiek pakilusios, jog visai mažai truko, kad iširtų visa dvasinės vyresnybės padarytoji įtaka.

1863 m. birželio 14 d. penktadienį nuo Telšių į Varnius traukė, sukeldamas žmones, jaunas oficeriukas, jau pagarsėjęs nepailstamu veikimu Bagdanavičius. Jis vedėsi 40 sukilėlių. Bagdanavičius buvo iš Pušiniškių dvaro, Radviliškio parapijos. Trumpai nabagas tegavo pasidaruoti, nes tais pat metais, pralaimėjęs vieną mušį, buvo rusų kareivių į nelaisvę paimtas ir šiauliuose sušaudytas. Bet ir tuo trumpu laiku suskubo, nors teturėjo vos 20 metų, taip labai pragarsėti tarp sukilėlių ir šiaip jau žemaičių dvarininkų. Kareiviški jo gabumai (jis buvo rusų armijos karininkas), įstabi drąsa, daili, net perdaili, it mergaitės, išvaizda — visa tai padarė, jog Bagdanavičių dar gyvą tebėsantį, aprizgė graudžios poezijos tinklu. Ikišiol pasakojama, budeliams paleidus į jį šuvius, nekalta jo vėlė baltu balandėliu, visiems regint, pakilusi ir nuskridusi į dausas. Jei tasai, garbės vainiku jau pasipuošęs, bet toks pat, kaip ir klierikai jaunutis užsidedėlis, būtų klierikus užtikęs prie “Klierių Kopytėlės”, už keleto kilometrų nuo Varnių, kur buvo visi išėję pasivaikščioti, tai nė vienas būtų negrįžęs į seminarijos murus.

Tačiau klierikų ir vyskupo laimei umai apsiniaukė dangus, ėmė slankioti juodi, juodi tiršti debesiai, ėmė griauti.

Tai klierikai, neišbuvę jiems skiriamąjo laiko, parbėgo namo, nors dar buvo 8 val. ir saulė tebebuvo aukštai. Kaip audra, įdundėjo Bagdanavičius į Varnius, kur stovėjo 18 rusų raitų dragunų garnizonas, iškrikęs po visą miestelį. Jų viršininkas vos su keleta dragunų stovėjo karčemoje rinkos kerčioje, ėmė gintis ir padegė karčemą. Pašvaistė veikiai nušvietė dangų, toli toli duodama žinią, jog čia mušis. Kaip tik Raseinių kelyje buta visos rotos pėsčiųjų rusų. Netruko nė pusvalandžio, ir jie bėgte atbėgo į Varnius, paleido karčemoje apgultuosius savo draugus ir Bagdanavičių privertė pasitraukti.

Sukilėliai nemanė pasiduoti ar pabėgti kur toliau nuo Varnių. Jie susimetė į sodą už seminarijos musų ir ėmė tankiai šaudyti. Jų pozicija buvo pergera. Iš už tankių medžių ir murų jie išmušti buvo nepigu; atakuoti buvo nedrąsu, nes galėjo daug galvų padėti ir nebuvo žinios, kiek gi ištikrųjų buvo sukilėlių. Tad ir kovėsi nuo 8:45-9:30 valandos, kol saulė visai nusileido. Rusams nebuvo kas daryt. Sutems naktis, tvarkos miestelyje nepadarius; dar užpuls tie, kurie manė, paskui Bagdanavičių seką, manė jis tik žvalgas, tik avangardas didelės kariuomenės, kuri, girdėjo, turėjusi traukti per visus Žemaičius iki Skirsnemunės, tuo tarpu kad kita armija trauks panemunėmis ir per Aukštaičius Infilantų link, per Uteną (ten ir buvo mušis ties Koliekiais), per Svėdasus, Biržus ir toliau. Tai ru-

sai, galų gale, išdrįso kibti į ataką ir išmušė sukilėlius iš seminarijos sodo.

Kasgi darėsi pačiuose seminarijos muruose, kur buvo klierikai ir visi mokytojai? It žirniais, kulipkomis apiberiami murai pliaukšti; daugomų langų stiklai žvanga krisdami; kursta ausys nuo šaudymo; karidorius pilnas dulkių nuo ardomo kulipkomis tinko. Aukštoje celėse nebuvo galima pabuti, nes kuo ne visą jų vidų užima langai, pro kuriuos, it vapsvos, zvambia kulipkos. Nusigandę kunigai su klierikais susimetė vienatvienoje kulipkoms ne ant tako vietoje; ant laiptų, ir ruošia kits kitą mirti. Atsiminė visas karo baisenybes, visą kareivių nuožmumą. Niekas nebesitikėjo gyvas iš tų murų beišeisias. Tad išpažino kunigams, darė tikrąjį gailęstį, rengdamies kankiniais mirti, kai sukilėliai pasitrauks ir įsivers "baisieji maskoliai". Baisybės nors iš proto išėik.

Tuo tarpu išmuštieji sukilėliai naudojosi sutema, ėmė bėgioti, slapstytis, savo arklin sėsti. Šiaulių gimnazijos 7 klasės mokinys Šliogeris, 20 metų, pašautas, negalėjo pabėgti. Tad šiaip taip nusivilko į prelado Kryžanausko daržinę. Bet nabagą rado ir smarkiai sumušė subadę, padegė visą kuriją, prelado buveinę. Nėra žinios kaip tai patyrė kun. Dovydaitis. Jis, visa pametęs, bailę ir klierikus, puolė to jaunikaičio išpažinties klausyti ir dar suskubo palaiminti jį į amžinąją laisvą tėvynę...

Maskoliai padegė ir artymąjį nuo seminarijos kanauninko namą. Vyskupas Motiejus buvo jau įsakęs klierikams

bėgti. Bet rektorius kun. Dovydaitis juos sustabdė. "Po tam da maskoliai pamany, jog ir jus kariaujate". Sukišęs klierikus į karidorių, pats liepė visas seminarijos duris uždarinėti, kad nei tie, nei anie nejeitų. Šiek tiek mušiu aprimus, rektorius Dovydaitis, kanoniškai apsilvilkęs, su visais garbės pažymiais, išėjo iš seminarijos maskolių vado prašyti, kad pavelytų klierikams gaisrą gesyti, nes gali ir seminarija užsidegti. Įniršęs maskolius suriko: — Ir jusų seminarija pilna miatežninkų! Mes girdėjome, kai iš ten pro langus šaudė ir žeidė mūsų kareivius. Aš turiu ją sunaikinti! — Tai prašau Tamstą apžiūrėti seminariją — tarė kun. Dovydaitis. Jei rasite nors vieną, mane pirmą sušaudykite.

Vadas, nepaklašęs rektoriaus, nuėjo vyskupui pareikšti, naikinsias seminariją. Vyskupas Valančius, nenustojęs šalto kraujo, užpuolė patį vadą už tokį pasakymą. Jis kalbėjo:

— Valia tamstai daryti kaip išmanai. Tik aš sakau, iš seminarijos gyventojų niekas nekariauja, niekas ir nešaudė. Už atėjūnus aš neatsakau, nes nė jų kviečiau, nei ateinant mačiau. Tamsta gi, degindamas, tikrai, atsakysi už nereikalingą naikinimą valstybės turto. Štai, padegėte valstybinę kuriją, dabar rengiatės padegti valstybinę seminariją. Aš siūsiu kurjerą į Tamstos generolą, nes aš esu drauge saugotojas valstybinio turto ir už jį atsakau.

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

— Philadelphia miesto krutamųjų paveikslų taryba, kuri savo tarpe narių turi ir katalikų kunigą, paskelbė, kad savo mieste neleis rodyti tokių paveikslų, kuriuose būtų pažeidžiama dorovė ar keno nors tikiybinių ir sąžinės jausmai. Jų nusistatymu jau laikas nuvalyti Amerikos teatrus nuo purvo ir teikti visuomenei sveiko ir naudingo maisto.

— Neseniai Olandijos valstybiniame universitete laikė kvotimus filosofijos daktaratui gauti vienuolė sesuo Hildegarde. Svarba tame, kad Utrechto universitetas yra daugiausia protestantų arba netikėlių rankose. Ne stebėtina todėl, kad kvotimų metu prisirinko pilna salė klausytojų. Teza buvo labai įdomi, butent

“Olandų pirklių likimas Japonijoje, krikščionybės persekiojimo metu”. Japonų valdžia įsakė visiems krikščionims mindžioti kryžių arba iškelti iš Japonijos, likusieji turi būti nukankinti. Tų persekiojimų metu daugelis olandų protestantų pirklių mindžiojo kryžių, tą išganymo ženklą, vieton apleisti savo pirklybos rinkas. Profesoriai, klausdami tezos, tuomi užsigavo, kad tai buvo protestantai pirkliai, ne katalikai. Tuo pačiu laiku tukstančiai katalikų iškeliavo arba net buvo žiauriai japonų nukankinti. Protestantai profesoriai buvo ne mažai įsikarščiaavę, bet sesuo Hildegarde savo ramumu juos visus suvaldė ir jiems įrodė istoriniais dokumentais savo pasakymus. Nenoromis turėjo protestantiškas Utrechto universitetas pripažinti vienuolei filosofijos daktaro laipsnį.

GUATAMALA. — Šitoji šalis yra nedidelė Centralinės Amerikos respublika. Čia buvo varomi dideli katalikų persekiojimai. Pereitą pavasarį Guatemaloje vyravo žiauresni persekiojimai negu kad dabar esami Meksikoje. Bet padėtis pasikeitė, kuomet šiomis dienomis paėmė valdžią į savo rankas naujas prezidentas Senor L. Chacon. Visoje šalyje upas dideliai pakilęs, kadangi visi gyventojai beveik yra katalikai. Senasis prezidentas Orelanna buvo iš-

davęs įsakymus, kad visi vienuoliai apleistų valstybę; kad kunigai nepiliečiai negalėtų eiti savo pareigų; visi, kurie priimtų į savo namus tokį kunigą, bus baudžiami mirtimi. panaikino visus katalikiškus laikraščius, uždraudė kalbėti valstybės reikalais, pripildydamas bažnyčias šnipais ir t. t. Daugelis kunigų liko išvaryta iš Guatamalos. Kurie dalyvavo Chicago Eucharistiniame Kongrese, nebuvo įleisti atgal kuomet sugrižo. Net ir kitų valstybių kunigai, kaip pavyzdžiui iš Salvador, nebuvo perleisti pervaziuoti per Guatamalą. Kuomet prezidentas Chacon paėmė valdžią į savo rankas, tuojau į ketvirtą dieną atšaukė visus buvusio prezidento išleistus įsakymus, kadangi tie įstatymai priešinosi valstybės konstitucijai. Iš visų valstybės šalių pasipylė sveikinimai naujam prezidentui, kuris sugražino piliečiams laisvę ir ramybę, kurią jiems teikė konstitucija.

ŠVEICARIJA. — Visi ne tikta vokiečių, bet ir kitų tautų katalikiški laikraščiai su džiaugsmu sutiko žinią, kad vokiečių žymi rašytoja ir dramaturgė Margareta von Gotseall paliko katalikę. Josios visi veikalai buvo toki prakilnus ir malonus, kad net visi stebėjosi, kad tokia prakilni siela nėra katalikę. Bet štai toji prakilni rašytoja viename Šveicarijos vienuolyne priėmė katalikybę. Josios pirmutinis žingsnis buvo aplankyti Asyžių ir Romą, kur kard. Fruwirth suteikė jai sutvirtinimo sakramentą. Po to jina aplankė šv. Tėvą, kuriam įteikė savo paskutinį veikalą dramą “Viešpaties kelionė”.

RUMUNIJA. — Tikybių reikalų ministerija naujame biudžete išbraukė daug tokių katalikams ir protestantams sumų, kurios buvo skiriamos katalikų dvasiškijos užlaikymui. Išbraukta algos 11 katalikų kanauninkų, reformatoriams gi trys, o unitams keturios vyskupų kanclierių vietos. Bendrai biudžetas sumažina valstybišką paramą krikščionių bažnyčioms ir padidina žydų bendruomenėms. Tai taip slopinami katalikai Rumunijoje.

VOKIETIJA. — Freiburgo Brezgave vyskupas išleido raštą, kuriame štai kas sakoma: "Dažni pastebėjimai mieste ir visoje šalyje parodo, kad katalikų spauda nėra platinama tokiu uolumu, kurio šiandieninėje dvasinėje kovoje tikybiniai ir bažnytiniai interesai reikalauja". Rašte įsakoma atnaujinti 1921 metų rudens vyskupijos sinodo nutarimus ir liepiama pakartotinai miestuose ypatingai išmintimi ir rūpesniu pamokluose nukreipti tikinčiųjų dėmesį į spaudos ir bendrai į literatūros reikšmę šeimynai ir visuomenės gyvenimui; tikybiniai doriniame gyvenime rūpintis apsaugoti tikinčiuosius nuo prieštikybines spaudos. Pasaulyje ena stipri dvasinė kova. Norima išjudinti ir sugriauti krikščionių dorovės pagrindai. Skelbiami nauji klaidingi mokslai; platinasi įvairios sektos. Visuomeniniame, ekonominiame ir politiniame gyvenime niekinami ir atmetami krikščionybės dėsniai. Daug katalikų tikybos dalykuose ir savo Bažnyčios reikaluose suklydę, jei jie skaitys vien prieštikybinio turinio raštus. Šioje dvasinėje kovoje katalikų spauda yra veikliausias mokytojas. Katalikų spauda yra jų tikybai patarėjas apginti prieš užpuolimus atremti ir tiesai parodyti.

— Vokietijoje ir aplinkinėse valstybėse katalikų spauda labai susidomėjo vienos moteriškos žydės atsivertimu, kuri pragarsėjo visoje Europoje. Tai Pranciška von Leer. Jina gimė Olandijoje ir gyveno Vokietijoje per 20 metų. Von Leer kovojo su sąvim ligi pažino, kad krikščionybė nėra Mozės įstatų laužymas, bet jų pildymas. Pirmu kartu jai nušvito krikščionybės grožis, kai skaitė šv. Mato Evangeliją (5-7 perskyrimus), kur aprašytas Viešpaties Jėzaus pamokslas nuo kalno. Ji norėjo tuojuo tą pamokslą įgyvendinti: išdalino visus savo turtus ir pradėjo gyventi vargingai. Karas jai pasirodė priešingas visiems krikščionybės dėsniams. Ji daug darbavosi, kad kariaujantieji susitaukintų; parašė šiuo tikslu net laišką kaizeriui Wilhelmui ir vėliau tapo komunistė. Berlyne ir Miunchene ji skelbė revoliuciją, kol pateko į kalėjimą ir buvo nuteista mirti. Tosios mir-

ties baime apimta ji kreipėsi į Mesiją, kad Jis ją išliuosuotų ir parodytų tiesos kelią. Ant rytojaus ji buvo laisva ir nuo tuomet jautėsi "belaisve To, Kuriam vakar pavedė savo gyvybę". Priimta į Katalikų Bažnyčią, ji ilgą laiką gyveno Palestinoje, kol žydai iš ten ją išvarė. Dabar ji visomis jėgomis skelbia krikščionybės tiesas.

PRANCUZIJA. — Gavėnios metu Paryžiuje Švenč. Trejybės bažnyčioje garsusis pamokslininkas kun. Dieux laikė netikintiems paskaitas. Pamokslininkas daug naudojo fizika ir kitais gamtos mokslais. Keturiuose pirmose paskaitose jisai įrodinėjo, kad žmogus negali sužinoti pačių svarbiausių jam tiesų, butent, kam jis yra užgimęs, iš kur atsiradę žmogus ir kas bus su žmogumi mirus. Tas tiesas mes gauname patirti vien tik iš Dievo apreikštosios tikybos. Kitose paskaitose jisai išdėsto į kokį dvasios skurdą patenka tie, kurie atsižada Dievo visai. Pagaliau paskutinėse paskaitose kalbėjo apie racionalistus, tai yra tuos, kurie pripažįsta Dievą, bet nepripažįsta nei šv. Rašto, nei Bažnyčios. Ir šių pažiūros yra klaidingos.

— Šiais metais Prancuzijos dvasinių seminarijų reikalai susitvarkė. Pirmiau joms truko labai daug kandidatų, kurių skaičius dėl karo labai sumažėjo. Dabar jau seminarijos klierikų pilnos. Beveik į kiekvieną seminariją šiais metais įstojo apie 50 kandidatų. Tai vis pasekmės didelių pastangų, kurias Prancuzijos kunigai dėjo, kad aprupintų katalikų ateitį savo šalyje.

ČEKOSLOVAKIJA. — Bažnyčios priešai nori, kad katalikų vidurinės mokyklos išnyktų. Bet vieton jų pageidavimo, nuolatos steigiamos naujos katalikiškos vidurinės mokyklos, kurias veda vienuoliai. Čekoslavokų katalikai pasistatė sau tikslu ir deda visas pastangas, kad valstybė gražintų savininkams, butent, Tikybos Fondui ir Pijarų vienuolijai atimtasias iš jų gimnazijas.

MUSŲ DARBAI

Ištautėjimo yda.

Kas lietuvių tėvus galėtų lengviausia įtikinti, kad patys rupintųsi gelbėti savo vaikus nuo ištautėjimo, tai visi lietuvių katalikų draugijų mėnesiniai susirinkimai. Tai yra labai didis piktis, kad nesirūpinant patiems tėvams, nesistengiant suturėti jaunimą nuo ištautėjimo, visos lietuvių draugijos, kurias uolesnieji tautiečiai su nemažu pasišventimu rūpinosi sutverti ir ligšiol užlaikyti, turės suirti, nes ištautėjęs jaunimas į jas nei šnaira akimi nežiuri. Kadangi visos draugijos susideda iš tų pačių tėvų, tai butinai reikalinga patraukti jų visų dėmesį į šį jiems svarbiausį ištautėjimo klausimą, kad visi juomi bendrai ir uoliai susidomėtų ir stengtųsi susirinkimuose nusvarstę, jungtomis jėgomis pasidarbuoti tos didelės nelaimės prašalinimui. Be abejo draugijos susirinkimuose daugiausia gero galėtų padaryti išrinkdamos iš savo draugų tarpo gabesnius ir iškalbesnius narius, kurie apsiimtų perėti net per namus ir atlankyti kitus lietuvius, kurie neateina nei į prakalbas, nei nepriklauso prie draugijų ir jiems įrodytų koksai piktis laukia visų lietuvių su jaunimo ištautėjimu. Tiems, kurie apsiimtų eiti per namus pas savo kaimynus, patartina, kad pasiimtų šituos straipsnius ir iš jų jiems įrodytų šitą ištautėjimo piktą; kad įkalbėtų tėvams gelbėti savo vaikus nuo ištautėjimo; kad parodytų tėvams kaip turi rūpintis net jau ištautėjusius vaikus grąžinti prie susipratimo, ydant pradėtų mokyti savo kalbos, partraukdami jiems iš "Darbininko" spaustuvės tam tikrą anglų kalboje išleistą knygutę, užvardintą "A Brief English Lithuanian Grammar", kurioje jie patys rastų labai kilnių trumpų su turiningomis reikšmėmis išreiškimų, kurių neatras nei vienoje kitoje kalboje. Kad tėvai įsitikintų ir pradėtų mokyti savo vaikelius nuo pat kūdikystės lietuvių kalbos bent kiek patys dar neužmiršo ir kad rūpintųsi savo apsileidimo klaidas kiek galint

taisyti, tai sumažėtų ištautėjimo pavojus. Ir tai jiems įrodant, kad nėra nei mažiausio pavojaus Amerikos lietuvių vaikams, buk kartais besimokinant lietuvių kalbos, paneigtų anglų kalbą. Bet visai priešingai, net ir anglų kalbos lietuvių vaikai nuo pat kūdikystės mokomi daug geriau ir greičiau išmoksta. Turime tam pavyzdžių kur net keturių kalbų vaikai mokomi nuo kūdikystės gerai išmoko ir nereikalo ilgesnio laiko nei per daug pastangų... Daug maloniau kiekvienam turėti savo išde du doleriu negu tik vieną dolerį. Taip mokėti dvi kalbi geriau negu tikta viena kalbą. Jau ir šitas yra nemažas blogas tam, kas savo apsileidimu nustoja kalbos. Vaikai, saugiai besimokinami kartu bent dviejų kalbų, įgyja kalbų dvasią, kuri neleis nieku labu kibtį prie kalbų mišinio arba tokių žargonų kaip dabar kad yra daromi, kurie ir traukia juos prie ištautėjimo pikto. Besimokinami gerai bent dviejų kalbų sykiu, jie gauna protinę pagalbą arba patraukimą į gilų mokslą filologijos ir etimologijos, ir tokiu būdu greičiau atsimena žodžius kaip jie rašosi ir kaip išsitaria, ne taip greit pamiršta. Tame apsileidimas jau ir nemažas blogas, tik nežinojimas nuteisina asmenį apsileidusį, kurs niekina apšvietą. Katalikų draugijų obalsis turi būti Dievas ir Tėvynė, Dora ir Apšvietą, tai kaip tik jų narių ir yra priedermė susirūpinti tais dalykais.

Kun. P. P. Saurusaitis.

Kolegijos Remėjai:

T. ir A. Danush, Harvey, Ill. D. U.	5.00
A. Plenčiūnas, Chicago, Ill.	5.00
S. Mineikienė, Phila, Pa. Rem.	3.00
A. Vargevičienė, " "	3.00
P. Timinskienė, " "	3.00
A. Kučinskienė, Chicago, Ill.	3.00
A. Marowski, Burnside, Conn.	2.00
Rev. Jakštys, " "	7.00
M. Kašetienė, Montello, Mass.	2.00
S. Matejunienė, S. Boston, Mass.	7.00

O. Grabisolaitė, " Rem.	3.00	E. Šepetienė, " "	3.00
J. Bielskus, " D. Už.	8.00	W. Budrienė " "	3.00
P. Šležienė, Chicago Heights, Ill. "	2.00	A. Jesenienė Hudson, Mass. D. U.	2.00
E. Aunienė, " "	2.00	O. Balockienė New Britain, Conn. "	5.00
M. Janušauskienė, Chicago, Ill. Rem.	3.00	J. Bulovas Chicago, Ill. Auka	1.00
St. Pavalon, Chicago D. Už.	5.00	J. Žukauskas " D. U. ..	5.00
Uždavynys, Phila, Pa. Rem.	1.00	A. Daskus, Gary, Ind. Auka	2.00
A. Vainauskas, Chicago, Ill. "	3.00	D. Stogis Chicago, Ill. Rem.	3.00
M. Vaitukaitienė, " Auka	5.00	S. Alinskienė Montello, Mass. D. U.	4.00
B. Kudevičius " Rem.	3.00	F. Aukštakalnis Minersville, Pa. "	10.00
M. Varakulienė " Auka	3.00	M. Pašienė Chicago, Ill. Rem.	3.00
D. Jankevičius, " D. Už.	5.00	K. Savickas, Brooklyn, N. Y. " ..	3.00
J. Stankevičius, St. Clair, Ill. "	6.00	M. Turnauskas Cleveland, O. " ..	3.00
M. Zurelienė, Roxbury, Mass. Rem.	3.00	J. Bulovas Chicago, Ill. D. U.	5.00
B. Kiserauskienė, Kenosha, Wis. "	3.00	S. Yango, Cambridgeport, Mass. Am. Rem.	65.00
M. Blažauskaitė ir M. Blažauskienė, New Britain, D. Už.	6.00	B. Kazlauskienė Lawrence, Mass. D. U.	5.00
K. Rangailienė, Yonkers, N. Y. Rem. ...	3.00	J. Vinčiūnas Braddock, Pa. Auka	5.00
M. Varnagiris, Maywood, Ill. Rem. ...	3.00	J. Dikselis Chicago, Ill. Rem.	5.00
D. Klimas, Chicago, " "	3.00	H. Baranauskiūtė Dorchester, Mass. D. U.	5.00
K. Mikšis " "	3.00	K. Malinauskas Eddystone, Pa. Rem. ..	3.00
V. Sudaitė " "	3.00	B. Beinoriūtė, Athol, Mass. Amž. Rem.	10.00
M. Šatkaitė " "	3.00	J. Cesas Cicero, Ill. Rem.	3.00
M. Misiūnas Chicago, Ill. Rem.	\$3.00	O. Daujotienė " "	5.00
Z. Arlauskaitė Detroit, Mich. "	3.00	P. Kakackienė New Britain, Conn. "	3.00
S. Sačiūnienė Hamtramch, Mich. " ..	3.00	V. Poškienė Philadelphia, Pa. " ..	3.00
O. Augustavičienė Shenandoah, Pa. D. U.	5.00	O. Valauskienė Kenosha, Wis. " ..	3.00
M. Balčiūnas Cleveland, O. Rem.	3.00	Šv. Lauryno Paš. Dr-ja, Pt. Washington, Wis. Auka	10.00
T. Jocaitė Springfield, Mass. "	3.00	P. Ringaila Yonkers, N. Y. Rem.	3.00
M. Morkienė Melrose Park, Ill. " ..	3.00	E. Mateikienė Bridgeport, Conn. "	3.00
B. Tamulienė Chicago, Ill. "	2.00	J. Gustaitis Lietuva "	3.00
V. Strioga " "	1.00	A. Dautaras Chicago, Ill. D. U. ir Rem.	10.00
J. Rašimiūtė, S. Manchester, Conn. D. U.	5.00	O. Jakštienė Bridgeport, Conn. D. U. ..	5.00
V. Latvinienė Athol, Mass. Rem.	3.00	P. Junevičiūtė Brooklyn, N. Y. Rem. ..	3.00
R. Kumštys Athol, Mass. "	3.00	Rev. J. Daugis Worcester, Mass. "	3.00
K. Kučauskas, Baltimore, Md. " ..	1.00	M. Locinauskaitė " " ..	3.00
J. Švedienė, Providence, R. I. " ..	3.00	V. Parulis " " ..	3.00
M. Vibrickienė, Granby, Conn. Auka ..	2.00	A. Gudavičius Steger, Ill. " ..	3.00
J. Gustaitis, Pittsburgh, Pa. "	1.00	M. Puklevičienė Baltimore, Md. "	3.00
J. Matickienė, Bayonne, N. J. Rem.	5.00	V. ir K. Mikšaitė Chicago, Ill. "	10.00
E. Vilčiauskienė, Chicago, Ill. " ..	3.00	B. Saurienė Easton, Pa. "	3.00
O. Černauskienė " "	3.00		
J. Šiaulienė " " ..	10.00		
O. Bendokienė Paulsboro, N. J. " ..	3.00		
S. Rimkaitienė, Philadelphia, Pa. "	3.00		

Visiems Marijonų Kolegijos Remėjams ir Geradariams nuoširdžiai dėkoja

Remėjų Centras.

(Bus daugiau).

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Ar gėrimas alaus ir saidės laužo pasninką ar ne, Ar tan-
kus vandens gėrimas pasninką laužo. Ką
tai reiškia pavalgyti vieną sykį gavėnio-
je?

O. L., Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Alus ir saidė lau-
žo pasninką. Vandens gėrimas nors ir da-
žniausias pasninko nelaužo. Gavėnios arba
pasninko dienomis galima vieną kartą
kasdien pilnai arba iki sočiai pavalgyti,
kitu du kartu tiktai po biskį.

KLAUSIMAS. — Ar tinka tretinin-
kėms bartis? Iš vakaro išsibara, o ant ry-
tojaus eina prie Komunijos.

A. B., Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Kaip kiekvienam
žmogui, taip ir tretininkėms bartis visiškai
netinka. Jeigu iš tų barnių ir nesusi-
pratimų sunkių nuodėmių nebūta, tai ga-
lima ant rytojaus eiti prie Komunijos.
Jeigu buta gi sunkių nesusipratimų, pir-
ma reikia prieiti išpažinties. Tiesą pasa-
kies, kurie dažnai barasi, toki neprivalo
eiti kasdien prie šv. Komunijos.

KLAUSIMAS. — Jeigu žmogus, bu-
vęs nusidėjėlis, jaučiasi pasitaisęs, ar ji-
sai gali turėti vilties pas Dievą?

A. B., Chicago.

ATSAKYMAS. — Taip. Kiekvienas
žmogus, net ir didžiausias nusidėjėlis, jei-
gu tiktai jisai pareiškia noro taisytis, ji-
sai turi pasitikėti ir viltis Dievo pagalba
ir gailestingumu ir tokių kelių eidamas
gali pasiekti savo sielos išganymo.

KLAUSIMAS. — Zakristijonas, ku-
ris skambina už mirusį varpu, nori gauti
\$5. Kas svarbiau ar šv. Mišios ar varpų
skambinimas.

A. B.

ATSAKYMAS. Aišku, kad šv. Mišios
yra svarbesnės, nes šv. Mišiose nekruviną
auką atnašauja patsai Kristus — patį sa-
ve dangiškajam Tėvui už žmonių nuodė-

mes. Varpų gi skambinimas, kaip maldos
arba giesmės, teturi vien žmogaus pamal-
dumo ir niekuomet negali prilygti paties
Išganytojo maldai, kuri yra šv. Mišios.

KLAUSIMAS. — Girdėjau per kuni-
go pamokslą, kad dėl vienuolių ir tretin-
inkų yra tik du keliai — dangus ir pra-
garas. O skaistyklos dėl jų nėra. Ar tai
teisybė?

“Laivo” Skaitytoja.

ATSAKYMAS. — Reikia teisingai
suprasti kunigo žodžius. Tuomi jisai no-
rėjo pažymėti, kad kaip vienuoliai taip
tretininkai bus smarkiau baudžiami, negu
kiti žmonės, nes jiems Viešpats Dievas
yra suteikęs didesnės malonės. Kam da-
giau yra duota, nuo to bus daugiau ir
reikalaujama, pasakė Išganytojas. Kada-
ngi Dievo išrinktieji naudojami didesnėmis
Jo malonėmis, tai jie turi teikti ir dides-
nių vaisių savo gyvenime. Jeigu kas seka
teikiamą Dievo malonę, jisai aukštai pa-
kyla šventume, net iki dangaus. Kas gi
atmeta Dievo gausią malonę, dideliai pra-
sižengė, užsitraukdamas pragaro bausmę.
Bet skaistykla yra atidara kiekvienam at-
gailojančiam nusidėjėliui.

KLAUSIMAS. — Kokius žodžius
reikia tarti, kuomet kunigas daro kryžiaus
ženklą ant kaktos, lupų ir širdies po pir-
mos Evangelijos ir po žegnojimo?

“Laivo” Skaitytoja.

ATSAKYMAS. — Reikia tarti tris
žodžius “Garbė Tau Dieve!”

KLAUSIMAS. — Kurioje valstybėje
buvo rojus arba Eden ir kurios buvo tos
keturios upės, ką padrėkindavo sodą? Ar
teisybė, kad Nojaus arka dar ir dabar
stovi ant kalno Ararat?

A. V. Wyoming, Pa.

ATSAKYMAS. — Žymiausių mokslin-
inkų nuomone rojus turėjo būti Meso-
potamijos šalyje tarp dabartinių upių Ti-
gro ir Eufrato, Taigi ir keturios upės

tuomet yra Tigras ir Eufratas su savo įplaukomis. Bet esama mokslininkų, kurie tvirtina, kad rojus buvo platesnis, kad jo rubežiai siekė daug toliau už Tigro ir Eufrato upių ir kad viena tų minimų keturių upių buvusi Aigipto Nilius. — Yra padavimas, kad Nojaus arka sustojusi ant kalno Ararat. Dabar žinoma jos tenai nėra, nes toji arka buvo medinė ir taip ilgai per 4000 metų negi gali išsilaikyti.

KLAUSIMAS. — Pirmiau žmonės ilgai gyveno, net po kelis šimtus metų. Kodėl dabar taip ilgai negyvena?

So. Boston, Mass.

ATSAKYMAS. — Dabar gyvenimo sąlygos visiškai pakitėjo. Pirmiau žmonės mažiau ir ligų tepažinojo. Juo daugiau žmogus išlepintas, tuo jo sveikata silpnesnė. Tas pat ir su gyvuliais. Katės elektros šviesos nevartoja, tai joms ir akinių nereikia. Reiškia, kad visi nauji išradimai pagerina žmogaus buvį, bet tuo pačiu silpnina jo sveikatą — atsparumą ir trumpina jo amžių. Juo žmogus toliau atsitolina nuo gamtos, tuo jisai yra silpnėnis.

Lietuvos Žinios

(Tęsinys).

Taip nustačiusi savo uždavinį, Sąjunga vykina jį, stengdamasi nenukrypti nuo savo užbrėžto kelio. Tas kelias yra sunkus. Lietuvos visuomenė kaip ir kituose kraštuose susiskaldžiusi partijomis, kurios tarpūsavy kovoja dėl savo idealų įgyvendinimo. Atsiranda pavojus, kad dėl tų kovų ir rietenų nusiminusi visuomenė gali nustoti vienybės ir pasiryžimo jausmo, kuris tiek sveria Vilnių vaduojant. Veikdama prieš tą liudną apsiareiškimą, Sąjunga kur ir kada tik gali kreipiasi į partijas, organizacijas, į atskirus žmones, ragina juos nepinti Vilniaus reikalo į savo ginčus ir kovas, šaukia ir suveda organizacijų atstovus bendruose tuo reikalu pasikalbėjimuose ir pasitarimuose. Jei kurio sumanymo Sąjunga negali savo vardu iškelti arba vykinti, ji suragina tam kitas organizacijas, pati iš šalies jas visu kuo paremdama.

Svarbiausiu savo darbu šią valandą Sąjunga stato skyrių steigimą visoje Lietuvoje. Tie skyriai turėtų netik suspiesti Vilniaus darbui

labiausiai susipratusią ir veikliausią visuomenės dalį, bet ir miniose palaikyti Vilniaus ugnelę.

Šiuo metu ji jau turi daugiau kaip 30 skyrių. Skyrių darbu sutvirtinti ji aprupina juos knygnėliais, kuriuose yra parinktų raštų apie Vilnių, jo reikšmę ir budus jį atgauti. Per skyrius ji skleidžia atsišaukimus ir knygeles, kuriuose stengiasi veikti į tautos jausmus ir protą. Skyrių darbui nusistatyti ji padeda tam tikru instruktoriumi, kuris juos aplanko, kur reikia suragina darbui, ruošia paskaitas apie Vilnių ir Sąjungos uždavinius, patiria jų trukumus ir šiaip jungia jų darbą su centro darbu.

Suprasdama, kaip svarbu Vilnių Vaduojant tinkamai jaunuomenė išauklėti, Sąjunga stengiasi jai turėti įtakos steigdama jos kuopas ir sekeijas ir remdama jų veikimą. Karšta Sąjungos jaunuomenė nesitenkina vien tuo darbu, kuris skiriamas nepriklausomai Lietuvai, bet seka ir okupuotosios Lietuvos gyvenimą ir remia vargstančių lietuvių veikimą. Tos jaunuomenės pastangomis tukstančiai vadovėlių ir šiaip knygų pasiekia okupuotąją Lietuvą ir

padeda jai lietuvių tautinę dvasią tvirtinti.

Visokiais budais remdama vilniečių lietuvių veikimą, siekiantį sujungti okupuotąją Lietuvą su nepriklausomąja, Sąjunga tik dalį savo darbų tegali čia iškelti. Tačiau ir iš šitos trumpos apžvalgos, tur but bus aišku, jog Sąjunga Vilniui vadavimo darbą planingai dirba ir dirbs, nebodama jokių kliučių. Tą darbą ji dirba, palaikydama ryšių su kitomis Vilniumi

besirūpinančiomis organizacijomis ir įstaigomis, kiek jų nusistatymas Vilniaus klausimu nesireiškia partingumo ar šiaip tam klausimui išspręsti kenksmingo šališkumo. Ji remia taip pat kiekvieną sumanymą, kuris stiprina tautos vienybę ir susipratimą, taip reikalingą Vilniui vaduoti.

(Bus daugiau).

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, neriškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGA"

"Draugo" kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.